

D-DREMPELS NOG STEEDS HEILIG?

De m.e.r.-beoordeling staat door de recente uitspraak van het Europese Hof van Justitie weer in de belangstelling. Daarom speciale aandacht voor een aantal uitspraken over deze m.e.r.-beoordeling.

Marjan Poortinga

In de vorige editie van Toets heb ik besproken dat het Europese Hof van Justitie ons land op 15 oktober 2009 heeft veroordeeld voor de wijze waarop de m.e.r.-beoordelingsplicht is geregeld. Bij het bepalen of er sprake is van een m.e.r.-beoordelingsplicht moet rekening worden gehouden met de drie criteria in bijlage III van de Europese M.e.r.-richtlijn: kenmerken en plaats van het project en het potentiële milieueffect. In Nederland is bij het aanwijzen van (potentieel) m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten in de D-lijst bij sommige categorieën slechts rekening gehouden met één criterium, te weten de omvang van de activiteit. Het Ministerie van VROM zoekt op dit moment naar een oplossing waardoor het Besluit m.e.r. 1994 in overeenstemming komt met de Europese M.e.r.-richtlijn.

Veehouderij Uden, bedrijventerrein Schiphol

Wat gebeurt er in de tussentijd? Inmiddels zijn er twee nationale uitspraken gedaan waarin rekening is gehouden met de Europese uitspraak. Eén over een veehouderij in Uden (in het kader van een milieuvergunning) en één over een bedrijventerrein bij Schiphol (in het kader van een vrijstellingsprocedure). In beide gevallen oordeelde de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) eerst dat de drempelwaarde uit de D-lijst niet overschreden werd door het project. Vervolgens stond de Afdeling stil bij de uitspraak van het Europese Hof. Zij liep de criteria niet één voor één langs, maar constateerde in zijn algemeenheid dat niet was gebleken dat er andere factoren waren uit bijlage III die, ook bij het niet overschrijden van de D-drempelwaarde, er toch toe konden leiden dat een m.e.r.-beoordeling had moeten plaatsvinden. In de uitspraak over het bedrijventerrein gaf de Afdeling nog wel aan dat al eerder was onderzocht of het bedrijventerrein (zoals eerder voorgesteld) kon leiden tot belangrijke nadelige milieugevolgen. Dat bleek toen niet het geval te zijn. In het hoger beroep was niet aangetoond dat deze conclusie onjuist zou zijn. In de uitspraak over de veehouderij bleef het bij het algemene oordeel dat er geen m.e.r.-beoordeling uitgevoerd hoefde te wor-

De suikerfabriek van CSM in Halfweg.

den. Opvallend detail in deze uitspraak was nog wel dat de veehouderij maar net onder de m.e.r.-beoordelingsplichtige drempel bleef: een uitbreiding van 44.950 kippen vergeleken met een drempelwaarde van 45.000.

Uit deze nationale uitspraken blijkt dat de D-drempels na de uitspraak van het Europees Hof weliswaar niet meer heilig zijn voor de Nederlandse bestuursrechter, maar nog steeds wel leidend. De Afdeling kijkt wel of de andere criteria van Bijlage III in casu kunnen leiden tot een m.e.r.-beoordelingsplicht, maar zonder goed onderbouwde beroepsgrond waarin wordt beargumenteerd dat de locatie van het project of het potentiële milieueffect een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk maken, zal niet snel tot de conclusie worden gekomen dat een m.e.r.-beoordeling nodig was. Het is wachten op meer van dit soort uitspraken.

MER en m.e.r.-beoordeling in één

Dan een uitspraak over wat er gebeurt als is vastgesteld dat er niet alleen een m.e.r.-beoordelingsplicht (D-lijst) geldt, maar er tegelijkertijd ook een m.e.r.-plicht (C-lijst). Dit was (mogelijk) het geval in het bestemmingsplan 'Halfweg West 2008' van de gemeente Haarlemmerliede. Op het terrein van de voormalige suikerfabriek van CSM wordt door het bestemmingsplan de aanleg van een gemengd

gebied met onder meer bedrijvigheid, detailhandel, vrijetijdsbesteding en horeca mogelijk gemaakt. In beroep is aangevoerd dat de m.e.r.-beoordelingsprocedure doorlopen had moeten worden, omdat sprake is van een stadsproject (categorie D11.2).

De Afdeling stelt vast dat een m.e.r.-procedure is doorlopen, omdat het plan valt onder categorie C10.1: recreatieve of toeristische voorzieningen. Het uitgevoerde MER heeft betrekking op het gehele CSM-terrein. Niet alleen de recreatieve of toeristische voorzieningen zijn onderzocht, maar ook de ontwikkeling van bedrijvigheid, detailhandel en kantoren. Er bestaat volgens de Afdeling dan ook geen grond voor het oordeel dat ook nog een m.e.r.-beoordelingsprocedure had moeten worden doorlopen.

In de Wet milieubeheer en in het Besluit m.e.r. 1994 is geen bepaling opgenomen voor het geval dat op basis van andere categorieën zowel een m.e.r.-plicht als een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt. De uitspraak van de Afdeling scheidt hierin dus wat duidelijkheid. De vraag is wat er gebeurt als in het MER alleen onderzoek wordt gedaan naar de m.e.r.-plichtige activiteit. Moet dan alsnog een m.e.r.-beoordeling worden uitgevoerd? Ik denk het wel. Ik kan alleen geen goede redenen bedenken waarom een initiatiefnemer daarvoor zou kiezen. Als je toch al een MER maakt, lijkt het mij wel zo efficiënt om direct ook de m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteit hierin mee te nemen.

Behandelde uitspraken:

- ABRvS 2 december 2009, Halfweg West
- ABRvS 16 december 2009, 200809273/1/M2, veehouderij te Uden.
- ABRvS 13 januari 2010, 200902344/1/H1 en 200902348/1/H1, bedrijventerrein Schiphol Logistics Park.

Mr. drs. Marjan Poortinga, werkzaam bij de Commissie voor de m.e.r., schreef deze bijdrage op persoonlijke titel.